

Redegørelsen vil det andet år blive suppleret med en vurdering af lovens bykologiske og miljømæssige virkninger.

Efter 3 år vil boligministeren sørge for, at der iværksættes en undersøgelse, der på objektivt grundlag analyserer og sammenfatter erfaringerne med byfornyelseslovens anvendelse i den forløbne periode.

Forenklingsspektivet

Under hensyn til, at forslaget indebærer såvel ændringer og tilføjelser af hele kapitler, som et stort antal enkeltændringer i forhold til den nuværende byfornyelseslov, er det rent teknisk fundet mest hensigtsmæssigt at fremsætte et nyt forslag til byfornyelseslov.

Det er en målsætning for nyskrivningen af lovforslaget, at reglerne bliver så enkle som muligt, og at de forskellige beslutningstyper er fleksible og rummelige, således at kommunerne får større frihed til at tilrettelægge deres byfornyelsespolitik i overensstemmelse med de lokale behov.

Disse hensyn ligger til grund for, at der ikke er opstillet skarpe grænser mellem anvendelsen af de forskellige beslutningstyper eller detaljerede procedureregler for udarbejdelsen af beslutninger. Tværtimod er der tilstræbt en forenkling ved at slå byfornyelsesbeslutninger og boligforbedringsbeslutninger sammen til en beslutningstype, bygningsfornyelsen, og ved at indarbejde lov om privat byfornyelse i forslaget samtidig med, at der er foretaget en vis harmonisering af de to regelsæt.

Endvidere er der sket en sproglig bearbejdning af de bestemmelser, der ikke realitetsændres samt ændringer i lovens opbygning for at gøre lovkomplekset lettere tilgængeligt og dermed nemmere at arbejde med.

Når lovforslaget alligevel er meget omfattende, hænger det sammen med indførelsen af nye handlemuligheder for kommunerne, opretholdelse og forbedring af regler om ejere og beboeres rettigheder og pligter og om den økonomiske incitamentsstruktur.

Decentralisering

Det er kommunalbestyrelsen, der er ansvarlig for kommunens byfornyelsespolitik og for at prioritere sin indsats inden for den investeringsramme, staten tildeler dem til byfornyelsesaktiviteter og om reglerne herfor.

Det decentrale princip er i overensstemmelse med den gældende lov, men navnlig den foreslåede indførelse af flere beslutningstyper og den foreslåede deregulering af bestemmelser om bygningers og områders tilstand medfører, at den enkelte kommune

får større handlefrihed end hidtil til at vurdere og beslutte, hvilke byfornyelsesproblemer den vil sætte ind overfor.

Beslutninger om bygningsfornyelse træffes på samme måde som de hidtidige byfornyelses- og boligforbedringsbeslutninger af kommunalbestyrelsen. Statens tildeling af investeringsrammer foretages af Bygge- og Boligstyrelsen og sker på grundlag af objektive kriterier, der afspejler kommunens byfornyelsesbehov.

De hidtidige objektive kriterier vil blive revurderet i lyset af det nye byfornyelsesbegreb, men således at fordelingsnøglen stadig prioriterer kommuner med tunge byfornyelsesproblemer i form af nedslidte bygninger med væsentlige installationsmangler.

Det foreslås ligeledes fastsat, at den enkelte kommune inden for sin investeringsramme i almindelighed skal prioritere således, at den koncentrerer sin indsats omkring de dårligste områder og ejendomme. Andre forhold kan imidlertid indgå i kommunens prioritering, og det skal understreges, at kompetencen er henlagt til kommunalbestyrelsen. Hverken m.h.t. prioritering eller andre beslutninger efter loven er det Bygge- og Boligstyrelsens opgave at gå ind i en bedømmelse af de enkelte beslutningers lovlighed eller hensigtsmæssighed. Ansvar for påhviler kommunalbestyrelsen, og beslutningernes lovlighed kontrolleres alene inden for rammerne af lovgivningen om tilsyn med kommunerne, herunder af den kommunale revision. Det skal understreges, at de gældende regler om forvaltningsrevision vedrørende sager omfattet af byfornyelsesloven vil blive bibeholdt.

Med hensyn til beslutninger om helhedsorienteret byfornyelse er det ligeledes kommunalbestyrelsen, der træffer beslutningen. For at indhente erfaringer med denne nydannelse er det dog foreslået, at kommunen indsender sin beslutning til Boligministeriet, forinden der kan ydes tilsagn til gennemførelse af beslutningen. Hensigten hermed er tillige, at Boligministeriet vurderer om de objektive kriterier for at træffe en helhedsorienteret beslutning er opfyldt, og om de arbejder, der i ansøgningen søges støtte til, ligger inden for lovens rammer. Herudover skal ministeriet ikke gå ind i en bedømmelse af beslutningens lovlighed, og ministeriet skal heller ikke foretage en vurdering af beslutningens eller programmets hensigtsmæssighed. Ansvar for påhviler alene kommunalbestyrelsen.

Det decentrale princip vil også blive taget i betragtning ved opfølgningen af den ny lov. Det vil fortsat være nødvendigt at tilvejebringe et administrationsgrundlag i form af bekendtgørelser og vejledninger mv., men det vil blive tilstræbt at begrænse